

KÚRIA

Bfv.I.614/2016/9. szám

A Kúria Budapesten, a 2016. év december hó 6. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt és védője, valamint a tűzoltó százados II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálva a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41(I.)Kb.138/2014/9. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéletábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.65/2014/14. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítványozó, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. június 4. napján meghozott 41(I.)Kb.138/2014/9. számú, és a Fővárosi Ítéletábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.65/2014/14. számú végzése folytán 2016. február 17. napján jogerős ítéletével bűnösnek mondta ki

- a nyugállományú tűzoltó alezredes I. rendű terheltet bűnsegédként, előírt hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, ac) alpont],
- a volt tűzoltó százados II. rendű terheltet előírt hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, ac) alpont], és ezért mindkét terheltet két év hat hónap börtönbüntetésre, három év közügyektől eltiltásra és száz napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte, megállapítva, hogy a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett arról, hogy a kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melynek végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó, és az I. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az általa előzetes fogvatartásban töltött időt. Emellett a terhelteknek a pénzbüntetés megfizetésére tíz havi részletfizetést

engedélyezett azzal, hogy egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a pénzbüntetés meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

-.-.-

A jogerős határozatok ellen az I. rendű terhelt és védője a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva, a II. rendű terhelt pedig a védője útján a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva felülvizsgálati indítványt terjesztett elő.

A felülvizsgálati indítványok alapján indult eljárásokat a Kúria egyesítette.

Az I. rendű terhelt és védője indítványában arra hivatkozott, hogy a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, mivel a terheltnek semmi köze sem volt az ügghöz, emellett az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor az egyik tanút nem oktatta ki a vallomástétel következményeire, továbbá az ügyet egy tárgyalási napon letárgyalta és ítéletet is hozott, holott erre a védelem nem volt felkészülve. Hivatkoztak arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének idején az I. rendű terhelt már nyugdíjas volt, míg a II. rendű terhelt időközben leszerelt, így az ellenük folyó büntetőeljárásra nem volt irányadó a Be. 470. §-a, mivel sem a bűncselekmény elkövetésekor, sem az elbíráláskor nem volt egyik terhelt sem olyan fegyveres testület tagja, amelyre tekintettel katonai büntetőeljárásnak lett volna helye.

Álláspontjuk szerint a vád sem volt törvényes, mert nem tartalmazta, hogy az I. rendű terhelt mikor, milyen körülmények között követte el a vádbeli cselekményt, és mindez, valamint az, hogy a tanú zártan kezelt adatait az elsőfokú tanács elnöke nem ellenőrizte, feltétlen hatályon kívül helyezési ok.

Arra is hivatkoztak, hogy az eljáró bíróságok tévesen állapították meg a tényállást és téves az abból levont jogi következtetés is, a másodfokú bíróság a tényekkel ellentétesen állapította meg, hogy az I. rendű terhelt a II. rendű terhelttel egyetértésben kérte az 1.000.000 forintot, mert ilyen egyetértés vagy megállapodás soha nem történt, az ügyben aktív vesztegetőként a tanút kellett volna felelősségre vonni, mert az I. rendű terhelt soha nem ígért a II. rendű terhelt részére semmilyen összeget.

Végezetül arra is hivatkoztak, hogy a terhelti cselekmény legfeljebb csalást valószínűsített meg, mivel jogtalan haszonszerzés végett a sértetteket tévedésben tartotta, és a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt az eljáró bíróságok törvénysértő büntetést szabtak ki.

Ezért azt indítványozták, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat változtassa meg, és hozzon a törvénynek megfelelő határozatot.

A II. rendű terhelt elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az eljárás bíróságok az indokolási kötelezettségüknek nem tettek eleget, és emiatt a határozatok felülbírálatra alkalmatlanok. Ezen kívül több, kisebb súlyú eljárási szabálysértésre is utalt, valamint sérelmezte a tényállásban rögzítetteket is.

Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának másodfokú határozatát helyezze hatályon kívül, egyben kérte a felülvizsgálati eljárás soron kívüli lefolytatását, figyelemmel arra, hogy - helyesen - 2016. május 25. napján megkezdte a szabadságvesztés töltését.

Felülvizsgálati indítványának később előterjesztett kiegészítésében azonban ő is kifejtette, hogy az ügyben nem lett volna helye katonai büntetőeljárásnak, és ugyan a katonai bíró nem katonai büntetőeljárásra tartozó ügyekben is eljárhat, álláspontja szerint azonban a katonai ülnökök nem, így ők törvényi felhatalmazás hiányában jártak el, ekként az eljárást lefolytató bíróság nem volt törvényesen megalakítva, és ezért is a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség az I. rendű terhelt és védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint a bíróságok törvényes vád alapján jártak el, mivel a Központi Nyomozó Főügyészség vádirata mindenben megfelelt a Be. 2. § (2) bekezdésében írt követelményeknek, így tartalmazta a terheltek büntető törvénybe ütköző cselekményének leírását és az elkövetés időpontját is.

Azonban megítélése szerint a vádemelés időpontjában, 2014. január 24. napján egyik terhelt sem tartozott a katonai büntetőeljárás hatálya alá, mivel szolgálati viszonyuk 2011. június 1., illetve 2013. március 4. napján megszűnt, ezért tévesen emelt a katonai büntetőeljárásra nem tartozó bűncselekmény miatt a katonai ügyész a katonai tanács előtt vádat, ez azonban a vád törvényességét nem érinti, mert közvádas bűncselekmény miatt a Be. 474. § (7) bekezdése alapján a katonai ügyész is jogosult vádat emelni.

Ugyanakkor álláspontja szerint tévedtek az eljárás bíróságok is, amikor a terheltekkel szemben a katonai büntetőeljárás szabályai alapján jártak el, mert a terheltek a bűncselekmény elkövetésének időpontjában - 2012 májusában - az akkor hatályos 1978. évi IV. törvény

122. § (1) bekezdése alapján nem minősültek katonának, a 2013. július 1. napjától hatályos Btk. 127. § (1) bekezdése pedig már egyik terheltre sem vonatkozott, mivel a törvény hatályba lépésekor már nem teljesítettek hivatásos tűzoltói szolgálatot.

Megítélése szerint azonban ez az eljárási szabálysértés nem alapozza meg a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati okot, mivel nem minősül a Be. 373. § (1) bekezdés II. c) pontja szerinti törvénysértésnek; az első fokú eljárás során a törvényszéki hatáskörbe tartozó ügyben a Fővárosi Törvényszék katonai tanácsa a hatáskört nem lépte túl, és nem más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el, mivel a Be. 471. § (3) bekezdése alapján a nem katonai büntetőeljárásra tartozó ügyben is eljárhatott.

A felülvizsgálati indítvány további elemeit a törvényben kizártnak tartotta, mivel azok a Be. 423. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátok ellenére a jogerősen megállapított tényállást támadták, illetve olyan eljárási szabálysértésre hivatkoztak, amely miatt nincs helye felülvizsgálatnak.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat az I. rendű terhelt tekintetében hatályukban tartsa fenn (BF.606/2016/1.).

II. rendű terhelt - védője útján előterjesztett - felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. E felülvizsgálati indítvány kapcsán is megismételte korábbi álláspontját, hogy bár az ügyben nem volt helye katonai büntetőeljárás lefolytatásának, sem a vádiratot benyújtó ügyész, sem az eljáró bíróságok nem sértettek olyan eljárási szabálysértést, amely miatt a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezése lenne szükséges.

Az indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatos terhelti érvelést sem osztotta, e körben álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány valójában a bizonyítékok értékelésének meg nem engedett támadása, és az egyéb eljárási szabálysértésekre hivatkozás sem képezheti felülvizsgálat alapját.

Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat a II. rendű terhelt vonatkozásában is hatályukban tartsa fenn (BF.842/2016/1.).

A Legfőbb Ügyészség indítványára az I. rendű terhelt és védője, valamint a II. rendű terhelt - védője útján - írásbeli észrevételeket tettek, melyekben lényegében a felülvizsgálati indítványukban foglaltakat fenntartották.

A felülvizsgálati indítvány elbírálására a Kúria a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsulést tűzött ki, amelyen elsőként a felülvizsgálati indítványban is hivatkozott, de a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból is figyelembe veendő eljárási szabálysértéseket vizsgálta.

Eljárási okból a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság határozatát a Be. 373. § (1) bekezdés b) és c) pontja, vagy a II-IV. pontjának valamelyike szerinti eljárási szabálysértéssel hozta meg.

Az idézett rendelkezések közül a 373. § (1) bekezdés II. a) pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezési - és a fentiekre figyelemmel felülvizsgálati - ok, ha a bíróság nem volt törvényesen megalapítva, míg a II. c) pont szerint ugyanilyen ok, ha a bíróság határhörét túllépte vagy más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el.

A Kúria az indítványokkal szemben - bár a Legfőbb Ügyésztség álláspontjától eltérő indokok alapján - megállapította, hogy az eljárási bíróságok nem követtek el feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést azzal, hogy a terheltekkel szemben a büntetőeljárást a katonai büntetőeljárás szabályai szerint folytatták le, ahogy egyéb, a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott egyéb eljárási szabálysértést sem.

A megállapított tényállás szerint a nyugállományú tűzoltó alezredes I. rendű terhelte 2011. június 1. napjáig, míg a volt tűzoltó százados 2013. március 4. napjáig teljesített hivatásos tűzoltói szolgálatot. Miután a vád tárgyává tett cselekményeket 2012. május 16. és augusztus 30. napján követték el, az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 122. § (1) bekezdése alapján egyikük sem minősült a büntető anyagi jogi értelemben katonának; a hivatkozott rendelkezésben a katonákra vonatkozó törvényi felsorolás sem a nyugállományú, sem a hivatásos tűzoltókat nem tartalmazta.

A 2013. július 1. napján hatályba lépett Btk. 127. §-ának (1) bekezdése ugyanakkor kiterjesztette a katona büntetőjogi fogalmát a hivatásos katasztrófavédelmi szerv hivatásos állományú tagjára is.

Kétségtelen, hogy a Btk. hatályba lépésének időpontjában a II. rendű terhelte sem volt már hivatásos tűzoltó.

A terheltekkel szemben katonai büntetőeljárás lefolytatására ezért úgy került sor, hogy egyikőjük sem volt a bűncselekmény elkövetésekor büntető anyagi jogi értelemben katona.

Azonban a katasztrófavédelmi szervezet hivatásos állományú tagjai által a szolgálati helyen, illetve a szolgálattal összefüggésben elkövetett más - nem katonai - bűncselekmény elbírálására a katonai büntetőeljárás hatályát a 2014. január 1. napján hatályba lépett 2013. évi CLXXXVI. törvény 66. §-a a Be. 471. § (1) bekezdés c) pontjának módosításával kiterjesztette.

A terheltek a terhükre rótt bűncselekményeket 2012-ben, az 1978. évi IV. törvény hatálya alatt követték el. Miután azonban az elbíráláskor hatályos Btk. a terheltekre a jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából kedvezőbb, az elsőfokú bíróság - helytállóan - a Btk. 2. § (2) bekezdésére és a Kúria BKv. 4/2013. (X. 14.) véleményére figyelemmel az elbíráláskor hatályos büntető törvényt látta alkalmazandónak (első fokú ítélet 5. oldal harmadik bekezdése).

Figyelemmel arra, hogy a II. rendű terhelt cselekményét eszerint a Btk. alkalmazásával kell elbírálni, és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően vagy az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos törvényt kell alkalmazni, azok kombinálása nem lehetséges, azaz a rendelkezéseket csak egységesen lehet alkalmazni, helyesen foglaltak állást az eljáró bíróságok abban, hogy a II. rendű terhelt a cselekményét az elbíráláskor hatályos - előzőekben felhívott - törvényi rendelkezés szerint mint a Fővárosi Katasztrófavédelmi ... Kirendeltségén [a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 22. § (1) bekezdés c) pontja] szolgálatot teljesítő hivatásos tűzoltótisztként, ekként a Btk. 127. § (1) bekezdése alapján katonaként követte el.

A katonai büntetőeljárás hatályát a Be. 2014. január 1. napjától kezdődően kiterjesztette a katasztrófavédelem hivatásos állományú tagjainak nem katonai, hanem egyéb bűncselekményire.

Ezért az ügyben a Budapesti Nyomozó Ügyészség a vádirat tervezetét további intézkedés végett 2014. január 1. napját követően megküldte a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztályának, és az a Be. 16. § (1) bekezdésének w) pontja alapján a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa előtt emelt vádat.

Figyelemmel arra, hogy a Be. 11. § (1) bekezdése szerint a büntetőeljárást a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő törvény szerint kell lefolytatni, nem vétettek eljárási szabályt sem az eljáró ügyészségek, sem az eljáró bíróságok, amikor az új Btk. szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt - melyet a II. rendű terhelt mint a hivatásos katasztrófavédelmi szerv hivatásos tisztjeként, így a Btk. 127. § (1) bekezdése értelmében katonaként követett el - 2014. január 1. napját követően katonai büntetőeljárást folytattak le.

Széles Ferenc nyugállományú tűzoltó alezredes I. rendű terhelt valóban nem minősült sem a cselekmény elkövetésekor, sem annak elbírálása idején katonának, a katonai büntetőeljárás hatályát azonban az ő esetében a Be. 470. § (3) bekezdése megalapozta, mivel a vádirati tényállás szerint a hivatali vesztegetés elfogadása büntettének a bűnsegédje volt, az eljárás elkülönítése ezért vele szemben nem volt lehetséges.

Ezért a Kúria nem osztotta sem a felülvizsgálati indítványok, sem a Legfőbb Ügyészség álláspontját abban a tekintetben, hogy az eljárás bíróságok tévesen folytatták le az eljárást a katonai büntetőeljárás szabályai szerint.

A Központi Nyomozó Főügyészség vádirata egyebekben is megfelelt a törvényes vád követelményének [BKv 1. számú kollégiumi vélemény A) I. pontja], így többek között az kellő részletességgel tartalmazta, hogy az I. rendű terhelt milyen cselekményt és mikor követett el.

Az I. rendű terhelt érdekében benyújtott felülvizsgálati indítványban hivatkozott további eljárási szabálysértések a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt felülvizsgálati okok között nem szerepelnek, ezért azok az eljárási szabálysértés tényleges megtörténte esetén sem támadhatók felülvizsgálattal.

Megjegyzni a Kúria, hogy a terhelt és a védő részéről annak kifogásolása, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalást egy nap alatt befejezte, nehezen értelmezhető, miután ezt számára a törvény előírja [Be. 287. § (1) bekezdése], az pedig, miszerint a védő nem volt felkészülve védőbeszéde elmondására, nem a bíróságot minősíti.

Ugyanígy nem adnak alapot a felülvizsgálati eljárás lefolytatására a II. rendű terhelt által sérelmezettek sem (a felülvizsgálati indítvány B. I. részének 1., 3., 4., 5., 6., pontjában felsoroltak), mivel ezek az eseteleges eljárási szabálysértések nem szerepelnek a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felsorolásban. Megjegyzni a Kúria, hogy a felülvizsgálati indítványban leírtakkal ellentétben az ügyben vádelejtés nem történt.

Ami pedig az indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos hivatkozásokat illeti, a Kúria a következőkre mutat rá:

Az indokolási kötelezettség megsértése akkor eredményez a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja szerint felülbírálatra alkalmatlanságot és eredményez hatályon kívül helyezést, ha a megállapított tényállás nem tartalmazza a rendelkező rész szerinti minősítést anyagi jogi szempontból megalapozó tényeket, ezért a bűnösség helytálló megállapítása mellett sem lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a cselekmény minősítése, ezáltal a kiszabott büntetés törvényes-e (BH 2016.238.).

Az indokolási köteleesség ilyen fokú - a felülvizsgálati eljárásra okot adó - megsértése azonban nem állapítható meg, ha az ügydöntő határozatokból kitűnik az eljárás bíróságoknak a tényállás

megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontjukat - a bűnösséggel, a minősítéssel, a büntetéssel és/vagy intézkedéssel kapcsolatban - mire alapozták. A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH 2013.10.; BH 2009.352.).

A felülvizsgálati indítványokban felsorolt kifogások is kívül esnek a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések körén, a bizonyítékok elfogadása és értékelése alapján levont következtetések helyességének vitatása tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának a felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása; ez pedig a fent kifejtetteknek megfelelően a felülvizsgálati eljárásban kizárt.

A felülvizsgálati indítványok további elemei, így az I. rendű terheltnek és védőjének az a kifogása, hogy az eljáró bíróságok a tényállást tévesen állapították meg, és a II. rendű terhelt azon kifogásai, melyet a felülvizsgálati indítványa B. I. rész 2. és részben az 5. pontja taglal, a törvényben kizártak.

A Be. 423. §-a (1) bekezdése alapján ugyanis a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható.

Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálat során a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljáró bíróságok által levont jogi következtetések - így a bűnösség megállapításának, és a cselekmény jogi minősítésének - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül. Így nem lehet a megállapított tényállástól eltérő vagy abban nem szereplő körülményre hivatkozni, és arra sincs mód, hogy a Kúria a bizonyítékokat átértékelve a jogerős határozatban írtaktól eltérő tényállást állapítson meg, ahogy arra sem, hogy ennek érdekében a megtámadott határozatokat hatályon kívül helyezve a Kúria új eljárás lefolytatására utasítsa az elsőfokú bíróságot.

Miután az I. rendű terhelt és védője a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva - anyagi jogi törvénysértés címén -, a II. rendű terhelt pedig részben iratellenességre, részben az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozva valójában a bizonyítékok mikénti értékelését, illetve az eljáró bíróságok mérlegelésének és a bűnösségre levont következtetéseinek helyességét, ezen keresztül pedig a tényállás megalapozottságát támadták, ezek nem vezethettek eredményre.

Az I. rendű terhelt vitatta a cselekménye minősítését is, mert álláspontja szerint akkor, ha el is követett büntető törvénybe ütköző cselekményt, az helyesen csalásnak minősül.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

Ennek megfelelően a Kúria számos esetben kimondta, hogy önmagában a cselekmény téves minősítése nem felülvizsgálati ok (pl. BH 2013.36.).

Az I. rendű terhelt cselekményét az eljáró bíróságok a Btk. 294. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősítették, és ennek büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.

Amennyiben Az I. rendű terhelt okfejtése helyes volna, és cselekménye nem korrupciós, hanem vagyon elleni bűncselekménynek minősülne, az a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és - a 459. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel - a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, nagyobb kárt okozó csalás büntette lenne, melynek büntetési tétele három évig terjedő szabadságvesztés.

Az eljáró bíróságok által kiszabott két év hat hónap szabadságvesztés, három év közügyektől eltiltás és 200.000 forint pénzbüntetés - figyelemmel a Btk. 33. § (3) bekezdésére, 50. § (2) bekezdésére és 61. § (1) bekezdésére is - a cselekmény csaláskénti minősítése mellett sem lenne törvénysértő, ezért a felülvizsgálatnak a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerinti oka sem áll fenn.

Mindezek alapján a Kúria az I. rendű terhelt és védője, valamint a II. rendű terhelt által - védője útján - előterjesztett felülvizsgálati indítványát elbírálván a Be. 426. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41(I.)Kb.138/2014/9. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéletőktábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.65/2014/14. számú végzését hatályában fenntartotta.

Nem volt lehetőség a II. rendű terhelt azon kérelmének teljesítésére sem, hogy a felülvizsgálati indítványt soron kívül bírálja el a Kúria.

A soron kívüli eljárás feltételeit a Be. 64/A. § (1) bekezdése sorolja fel. Ezek között a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának közelgő megkezdése nem szerepel, arra pedig nem volt indok, hogy a Kúria a Be. 423. § (6) bekezdése alapján a megtámadott határozat végrehajtását felfüggeszse vagy félbeszakítsa.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2016. december 6.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Soós László s. k. előadó bíró, Dr. Vaskuti András s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Mátyás Gyöngyi
bírószági ügyintéző